

DZIENNIK URZĘDOWY

Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 19. Grudnia 1812.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

I. Urządzenia.

Z wydziału żywności woyska. Względem przyjmowania mięsa dla woyska za zaległe i bieżące podatki.

PREFEKT departamentu Płockiego. Odwołując się do obwieszczenia mego z dnia 8. Października r. b. w dzienniku departamentowym Nrze 107 zamieszczonego, którym dwa dekrety Najjaśniejszego Pana, dnia 4. Września r. b. datowane, pozwalające kontrybuentom uiszczenia się z zaległości podatkowych, iako też w bieżących ratach dostarczaniem produktów do magazynów rządowych, ogłaszam następnie uchwałę Rady Ministrów na dniu 23. Października r. b. zapadłą, do tryczącą dostarczanie w równymże sposobie mięsa wołowego i skopowego, w słowach:

FREDERYK AUGUST, z Bożey łaski, Krol Saski, Xiążę Warszawski etc.

Rada Ministrów z władzy sobie udzielonéy dekretem 26. Maia 1812. Gdy dla zastąpienia granic Xięstwa Warszawskiego, znaczna ilość woyska do kraju zebraną będzie, dla którego żywność w stosownéy potrzebie ilości przysposobioną być musi; zważywszy: że szczupłość skarbu narodowego niewyflarczy na zakupienie potrzebnego mięsa, chcąc przytém ochronić obywatelów od uciskającej rekwizycji i pomnożyć im łatwość uiszczenia się w zaległych i bieżących podatkach, uchwała i uchwała co następuje.

Art. 1. Podług wyrachowania Kommissyi nadzwyczajnéy potrzeby woyska, ma być z departamentów Xięstwa Warszawskiego do magazynów wojskowych dostawiono, siedm dziesiąt tysięcy centnarów mięsa na pół roku, począwszy od dnia 1. Listopada r. b. do 1. Maia 1813.

Art. 2. Ilość powyżéy wyrachowana mięsa, ma być dostawioną w żywych sztukach, w dwóch częściach w bydło rogatém, w iednéy części w skopach.

Art. 3. Pomienioną ilość mięsa Kommissya nadzwyczajna potrzeb woyska rozłoży na departamenta w stosunku ich możliwości i należących się od nich tak zaległych, iako i bieżących podatków.

Art. 4. Dostawione do magazynów mięso wołowe, rachowane będzie obywatelom centnar wagi francuskiej po złotych polskich sześćdziesiąt.

Art. 5. Dostawione bydło taxowane będzie przez biegłych w obecności osoby upoważnioną od Rady tego departamentu, który mięso odstawi i podług ich postanowienia Dozorcy magazynowi bydło przyjmować i kwity na nie wydawać będą.

Skopy zaś tylko trzyletnie przyjmowane zostaną, każdy w cenie złotych piętnastu.

Art. 6. Kwity na dostawione mięso bądź wołowe, bądź baranie przez Dozorców magazynowych wydane, przez właściwych Podprefektów wzięwane, przyjęte będą w kasach powiatowych za gotowe pieniądze i potrącone zostaną bądź w zaległych podatkach, bądź w czwartą część bieżących z raty Czerwcowej i Wrzesniowej roku bieżącego, ofiary i podymnego i z raty Styczniowej ofiary roku następującego, na koniec dzierżawcom dobr narodowych, w zaległych lub bieżących ratach dzierżawnych.

Art. 7. Skory i łoy z dostawionych wołów i skopów pozostaną na zysk i rachunek skarbowy przy magazynach.

Dopełnienie niniejszey uchwały Ministrom wewnętrznemu, wojny i skarbu polecone. Działo się w Warszawie na sesyi dnia 23. Października 1812.

(podpis.) Łubieński, Z. Prezes. (L. S.) Sekretarz Rady Ministrów Stan. Grabowski. Zgodno z oryginałem: Minister spraw wewnętrznych: Mostowski. (L. S.) Netrebski.

z wyraźnem ośrzeżeniem: iż skop każdy do magazynu dostawić się mający, winien ważyć funtów francuskich dwadzieścia pięć. Dla ułatwienia jednak w tę mierze trudności obywatelom, upoważniłem Dozorców magazynowych, iżby chociaż mniej wazące, w większey ilości sztuk, dla skompletowania przypadającej należności przyjmowali.

Dobrodziestwo Najjaśnieyszego Pana i względność rządu spodziewać się każe: że kontrybuenci przez spieszna dostawę nakazanych im produktów, zwłaszcza gdy tego obecne wymagają okoliczności, korzyść nieomieszkają; w przeciwnym bowiem razie własney przypisać muszą winie nieprzyjemność skutków exekucyjnych, które rząd ułatwiwszy sposoby niszczenia się z zaległości podatkowey, tém słuszniey obowiązywać ma prawo.

W ręście zaspokajając obawę obywateli, mianowicie w powiatach Wyszogrodzkim i Pułtuskim zamieszkałych, którzy z przyczyny ogłoszenia twierdzy Modruż w stanie oblężenia przez zarządzenie Generała, też komiendującego, zaborami rekwizycyi wojskowej podpadli, zapewniam: iż obydwoim tych powiatów Podprefektem wydałem dyspozycyę ulegalizowania podobnych zaborów tak, aby w zaległych a nawet i bieżących podatkach, jeżeli kto pierwszych nie winien, potrąconemu został.

Obwieszczenie niniejsze, aby każdego do rzeczy interesowanego doszło wiadomości, Burmistrze i Wóyci respective w gminach swych ogłosić mają.

W Płocku, dnia 15. Grudnia 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

*Z Wydziału administracyjnego sekcji II. Względem podwyższonej
opłaty od wprowadzanych do kraju cukierków.*

PREFEKT departamentu Płockiego. Na mocy zalecenia JW. Ministra skarbu w dniu 10. b. m. mi danego polepując, dekret Najjaśniejszego Pana względem podwyższenia opłaty cła od wprowadzanych do kraju zagranicznych cukierków na dniu 25. Września r. b. zapadły do powszechnej wiadomości podaę.

W Płocku, dnia 19. Listopada 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Wypis z protokołu Sekretaryatu stanu, w Pałacu Naszym w Pilnie dnia 25. Września 1812. FREDERYK AUGUST, z Bożej łaski, Król Saski, Xiążę Warszawski etc. Zważywszy: że cukierki będąc w głównej części z cukru złożone, nie są nową taryfą objęte, chociażby równy jak tenże opłacie celnej ulegać powinny, na przedstawienie Naszego Ministra przychodów i skarbu postanowiliśmy i stanowimy.

Art. 1. Od daty ogłoszenia niniejszego dekretu, Komory celne w Xięstwie Warszawskim, przy wchodzie do kraju pobierać mają od wszelkiego rodzaju cukierków, nie już po groszy sześć jak instruktaż jeneralny przepisuje, lecz po groszy osiemnaście od funta.

Art. 2. Opłaty potoczne od cukierków, czyli raczej fabrykatów cukierników zagranicznych, mają być pobierane w sposób taki, jaki jest przepisany instruktażem jeneralnym względem obiektów podpadających opłacie inwektowej wyższej nad sześć od funta.

Dopełnienie i ogłoszenie niniejszej woli, tudzież umieszczenie w dzienniku praw tego dekretu, Naszym Ministrom Xięstwa Warszawskiego polecamy.

(podpis.) FREDERYK AUGUST, przez Króla: (L. S.) Minister Sekretarz stanu Stanisław Breza. Zgodno z oryginałem: Minister Sekretarz stanu (podpis.) Stanisław Breza. Zgodno z oryginałem: Prezes Rady Ministrów Stanisław Potocki. Sekretarz Rady Ministrów S. Grabowski. Za zgodność: J. Kruszyński.

*Z wydziału administracyjnego sekcji II. Względem ściągania składek do
towarzystwa ogniowego przez Burmistrzów miast, oraz naddzier-
żawców dobr narodowych i koronnych.*

PREFEKT departamentu Płockiego. Gdy wybieranie składek ogniowych od szczególnych kontrybuentów, Burmistrzom miast i naddzierżawcom ekonomii koronnych lub narodowych, stosownie do zarządzenia moiego z dnia 3. Września r. b. przez numer dziennika departamentowego 102 ogłoszonego, mianowicie przez § 5. tegoż zarządzenia powierzonym zostało; przeto dla zapewnienia przynależnego w tym szczegółowym działaniu porządku, zalecam niniejszem jak następuje.

§ 1. Katastr ostatecznie uregulowany, przez Administracyą Generalną towarzystwa ogniowego zatwierdzony, a przez Podprefekta Burmistrzowi lub naddzierżawcy z

upoważnieniem do szczegółowego poboru wręczony, stanowi rejeſtr biorczy na każde półrocze tak długo, póki w takim szczególe z miany kataſtru w skutku § 7 wyżej wzmiarkowanego zarządzenia moiego przynależnie uſtanowionemi nie zoſtają.

§ 2. Wedle więc takowego rejeſtru biorczego i wedle zmian prawnie uſtanowionych, Burmiſtrze i naddzierżawcy w roku każdym, ſkładkę szczegółową ſciągać, i do kaſy powiatowej wnoſić ſą obowiązani.

§ 3. Tym końcem utrzymywać mają dziennik przychodu i wydatku reſpective należności roku każdego, w którym z wszelką dokładnością pod datą notować mają: kiedy i od kogo ſkładkę należną, za iedno i drugie półrocze odebrali, wymieniałac numer budowli w kataſtrze pomieſzczonej, i nazwiſko kontrybuenta; do czego ſtoſowne wzory przez Podprefektów komunikowane ſobie mieć będą.

Do dziennika zaś wydatku notować mają: iak wiele z takowej ſkładki, pod którym dniem za kwitem poborey do kaſy powiatowej wnieſli, do którego teſz dziennika kwity rzeczone wſzytmi być powinny.

§ 4. Z każdego półrocza od 1. Czerwca do 1. Grudnia i wzajemnie rachowanego, obowiązanemi zoſtają Burmiſtrze i naddzierżawcy w pierwszym mieſiacu po ich ubieſzeniu podać Podprefektom szczegółowe delaty zalegającej ſkładki, z wyrażeniem względem każdego kontrybuenta przyczyn, dla czego onę od niego w czasie przeznaczonej nie ſciągnęli, których podawanie delat z każdego oddzielnie półrocza, za każdym półroczem, tak długo powtarzać mają, póki zaległość całkowiſta albo ſciągniętą, albo umorzoną nie zoſtanie.

§ 5. Zarazem Burmiſtrze i naddzierżawcy przy odeſłaniu do Podprefektów delat, załączyć powinni wnioski co do umorzeń zaległości dokładnie udowodnione, gdy od kogo ſkładka ogniowa ſciągniętą być by nie mogła. Lecz razem przypominać ciż Panowie Burmiſtrze i naddzierżawcy nie mają: że za zawodność wpływu przez zaniedbanie poboru w przywołanym czasie wynikającą, z wſanego worka kaſie generalnej i funduszowi Towarzyſtwa Ogniowego, odpowiedzialnemi ſtają ſię.

Ninieysze moje zarządzenie, aby wiadomości do kogo należy doſzło, w dzienniku departamentowym wydrukować rozkazałem, przez co ſtałe ſię obowiązującym.

W Płocku, dnia 8. Grudnia 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Z wydziału policyjnego. Względem zyskania paſzportow na wyjazd do państw Auſtryackich.

PREFEKT departamentu Płockiego. W skutek reſkryptu JW. Miſtra ſpraw wewnętrznych z dnia 13. m. b. podać ninieyszem przez dziennik departamentowy do publicznej wiadomości: iż w celu ułatwienia przeſchod, tamujących przeiezdającymi komunikacją między państwem Auſtryackiem a Xięstwem Warſzawſkiem, wyiednanem zoſtało oświadczenie rządu Ceſarſko-Auſtryackiego: iż do

wydawania paszportow wiaźd do Gallicyi zapewnialących, umocowani zostali W. Baum, Kommissarz Cesarzsko-Gallicyyski w Warszawie, Poseł dworu Wiedenskiego w Dreźnie, i Gubernium Lwowskie. Każdy więc podróż do Gallicyi odbywać chcący, o paszport potrzebny do iednój z wyżey wspomionych władz udadź się winien, uzyskawszy iednak wprzod od Podprefekta właściwego paszport krajowy, który go razem o formalnościach do uzyskania zagranicznego paszportu koniecznych, zainformować nie omieszką.

W Płocku, dnia 20. Listopada 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

II. Obwieszczenia.

Z wydziału administracyynego sekcyi I. Względem wymierzenia kary na przekonanego o przepuszczenie dezertora.

PREFEKT departamentu Płockiego. Dla przestrogi i przykładu podaję do wiadomości publiczney: iż pewny dziedzic dobr ziemianskich, w powiecie Mławskim, departamencie Płockim, za zaniebane przytrzymanie wojskowego, z przytrzymanym urlopem przez wieś idącego, na wniosek władzy administracyyney przez sąd właściwy na karę extraordynaryyną 14. dni aresztu, lub 60. złt. wskazanym został. Ktore to obwieszczenie w dzienniku departamentowym umieszczone, Burmistrze i Woyci, aby przez proboszczow z ambon trzykrotnie ogłoszonem zostało, dopilnować, i że się tak stało, przed respective Podprefektami udowodnić mają.

Płock, dnia 7. Grudnia 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Z wydziału policyynego.

PREFEKT departamentu Płockiego. W skutek rekwizycyi Sądu policyi poprawczey obwodu Lubelskiego pod dniem 6. m. b. do mnie uczynioney, załączam wszystkim IPanom Burmistrzom mają, WW. Woytom wsiów, Dominiom i Sołtysom w obwodzie departamentu Płockiego znajdującym się, aby podług niżey umieszczonego opisu, zbiegłego z roboty publiczney w Lublinie, aresztanta Sebastjana Króla iak najmocniey śledzili, spolskrzeżonego aresztowali i pod strażą do Sądu policyi poprawczey do Lublina odesłali.

Ninieysze obwieszczenie, w dzienniku departamentowym umieszczone, Burmistrze i Woyci po gminach ogłoszą, i że się tak stało, przed Podprefektami udowodnią.

W Płocku, dnia 16. Listopada 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Opisanie zbiegłego Sebaſtyana Króla. Tenże ieſt rodem z Woli Studzińskiej, w Tarnawie mieszkający, religii katolickiej, żonaty, ma dzieci dwoje, sposob do życia różniczy, lat 51 laty, ieſt wzrostu wysokiego, twarzy pociągłej, nosa małego, oczu zapadłych ciemnych, włosów blond; podczas ucieczki miał na sobie zwyczajny areſztancki ubiór, to ieſt: z szarego sukna odzież, raytuży z takowego sukna, ciżyny, koſzulę, czapkę areſztancką, w kaydanach.

Z wydziału policyynego.

PREFEKT departamentu Płockiego. Czyniąc zadosyć rekwizycyi Sądu policyi poprawczyj, obwodu Lubelskiego, pod dniem 6. m. b. do mnie wynierzonej, zalecam wszystkim Panom Burmistrzom miast, WW. Woytom wsiów, Dominiom i Sołtysom w obwodzie departamentu Płockiego znajdującym się, aby zbiegłego z roboty publicznej w Lublinie inkulpata Marcina Ofrowskiego, podług niżej umieszczonego opisu iak najmocniéj śledzili, społtrzezonego aresztowali i pod strażą do Sądu policyi poprawczyj obwodu Lubelskiego odesłali.

Niniejsze obwieszczenie w dzienniku departamentowym umieszczone, Burmistrz i Wójtowie po gminach ogłosić, i że się tak stało, przed Podprefektami udowodnić mają.

W Płocku, dnia 16. Listopada 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Opisanie osoby Marcina Ofrowskiego. Tenże jest rodem z Łukowa, lat 41 mający, żonaty, ma dwoje dzieci, służył najwięcej za owczarza po dworach, czasem z zarobku się żywił; jest wzrostu niskiego, twarzy okrągłej, nosa miernego, oczu siwych, włosów ciemnych; podczas ucieczki miał na sobie wszystko skarbowe, to jest: ciżmy, z szarego sukna raytuży, koszulę i czapkę.

Z wydziału policyynego.

PREFEKT departamentu Płockiego. W skutek rekwizycji Sądu policyi poprawczyj obwodu Pułtuskiego umieszczając w dzienniku departamentowym opis zbiegłego z więzienia Pułtuskiego Matens'a Milewskiego, zalecam wszystkim IPanom Burmistrzom miast, WW. Woytom wsiow, Dominion i Sołtysom w obwodzie departamentu Płockiego znaydującym się, aby tegoż zbiega iak najmocnijsz śledzili, spólrzeczónego aresztowali i pod strażą do Sądu policyi poprawczyj do Pułtusk'a odesłali.

Niniejsze obwieszczenie, w dzienniku departamentowym umieszczone, Burmistrz i Wójt po gminach ogłosić i że się tak stało, przed Podprefektami udowodnić mają.

W Płocku, dnia 21. Listopada 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Liść gonczy. W dniu 11. Listopada r. b. o godzinie 4 po południu zbiegł z frontestu tutejszego nieciaki Mateusz Milewski, o kradzież obwiniony. Zbieg ten liczył sobie lat 23, jest wzrostu wysokiego, twarzy okrągłej, włosów rudych, nosa

266

wypukłego dużego, oczu niebieskich, wąsów i brwi żółtych; ubior na nim spencer granatowy sukieny, pantaliony granatowe z lampasami z czerwonych sznurków, buty dobre, kapelusz okrągły, sukmanek siwi zły.

Z wydziału policyjnego.

PREFEKT departamentu Płockiego. Czyniąc zadosyć rekwizycyi Sądu policyi obwodu Lubelskiego, pod dniem 16. m. b. do mnie uczynioney, zalecam wszystkim WW. Woytom gmin, Burmistrzom miast, Dominiom i Sołtydom, aby podług niżej zamieszczonego opisu Jana Raczyńskiego, o kradzież znaczną fantów i pieniędzy obwinionego, z więzienia Lubelskiego zbiegłego, po gminach swych śledzili, spostrzeżonego schwytawszy, prosto do Sądu policyi poprawczyj obwodu Lubelskiego pod najszybszą straż odstawili.

Niniejsze obwieszczenie w dzienniku departamentowym zamieszczony, aby doszło każdego wiadomości WW. Woyci i Burmistrze, w zwyczajnym sposobie po gminach ogłoszą, i że się tak stało, przed W. Podprefektami udowodnią.

W Płocku, dnia 26. Listopada 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. i.

Opisanie osoby Jana Raczyńskiego. Tenże jest wzrostu więdzy jak szredniego, lat 30 kilka mający, włosów na głowie czarnych, krótko ostrzyżonych, z takimi wąsikami, twarzy pociągłej bladej, nosa pociągłego, czarno zarastł; był ubrany w surdute białym czarnym, na szyi w chustce białej, kamizelce pikowej białej, w spodniach płociennych, na głowie w czapce z czarnym barankiem, wierzchem granatowym okrągłym, na sznym wierzchu z guzem sukienym, wielkości rubla, w butach prostych na obcasach, mówił po polsku i po niemiecku, prztem umiał czytać i pisać.

PODPREFEKT powiatu Wyszogrodzkiego. Podaję niniejszemu do publicznej wiadomości: iż w gminie Pruszkowskiej powiatu administracyi mój powierzonego, znajduje się żrebica gniada, lat dwa mniiej lub więdzy po przysłą wiosnę mieć mogąca, która w czasie zwożenia z młynów do fortecy Modlina miała, na dniu 20. Sierpnia r. b. od fur zablakała się; ktoby się więc sądził bydz iej właścicielem, niech się zgłosi do W. Woyty gminy Pruszkowa, a za udowodnieniem prawa własności, takową nieomylnie odbierze.

Wyszogrod, dnia 10. Grudnia 1812.

Małomaski, Z. P. P.

Sąd policyi poprawczyj obwodu Płockiego.

Spostrzegłszy zbyt często przy indagacyach: że pokrzywdzeni przez okradzenie niedonoszą złoczyńców Sądowi pomimo obowiązujące ich do

tego pod karami prawa, co zapewno dzieie się z przyczyny: iż pokrzywdzeni obawiają się nakładów na ujętych złoczyńców, lub kosztów iakowych sądowych; na zapobieżenie przeto i szkodom, nakłone bezpieczeństwo i dobro publiczne przez nieoddanie złoczyńców do Sądu iest wystawione, i odpowiedzialności czekaiący tych, którzy omięszkają oddawać do Sądu złoczyńców, obwieszcza ninieyszém każdego, iż ktokolwiek uymie, lub powezmie wiadomość o złoczyńcy bądź ten iego samego, lub kogo innego pokrzywdził, albo też iest pokrzywdzonym, i iakiekolwiek ślady swéy krzywdy powziął, których wysłedzenie dalsze na iego własne dobro do Sądu należy, obowiązany iest pod karą pociągnięcia go do indagacyi uczynić piśmienną lub zadyktować do protokołu denuncyacyą w Sądzie policyynym powiatu swego zamieszkania, lub powiatu mieysca popełnionej kradzieży, a Sady rzeczzone policyyne obowiązane są takowe denuncyacye bezpłatnie od każdego przyjąć. Oprócz tego uwiadamia każdego, że czyniący denuncyacyą lub dostawiający złoczyńców, żadnym opłatom ani sądowym, ani na aresztowanych przez niego złoczyńców niepodpada, chyba by niewinnie, przeciw własnemu przekonaniu, przez zemstę, lub iakowy inny nieprzyzwoity interes, kto kogo obwinać lub aresztować poważył się. Co do obawy, aby obwinieni przez obywateli złoczyńcy onym przez zemstę nieszkodzili, obawie téy zapobieżono bydz może przez żądanie u Sądu, aby nazwisko denuncyanta wyiawione nie było, iezeli by zaś komu wypadło osobiście się wystawić, uiąć, i oddać pod Sąd aresztantów, a tego przez obawę uczynićby omięszkał, takowy bez wszelkiego względu do indagacyi pociągnionym będzie, i tłumaczenie się obawą zemsty ujętego złoczyńcy przyjęte nie będzie. Dobro albowiem publiczne nie może bydz dla próżney obawy pojedynczych osob na niebezpieczeństwo narażane, zwłaszcza że palicya kraiowa czuwa nad niebezpieczeństwem każdego. W ręście ostrzega każdego, kto by kolwiek ujętego złoczyńcę odebrawszy onemu rzecz sobie skradzioną, atém bardziéy obrawszy złoczyńcę z wszystkiego, co przy nim znaydzie, tém bardziéy pokrzywdziwszy onego na wolność puści i pod Sąd nieodda, do naysurowszey indagacyi pociągniony będzie. Wzywa nakoniec Sąd szanownych Urzędników policyynych, aby obwieszczenie ninieysze do publiczney podali wiadomości.

Płock, dnia 4. Grudnia 1812.

Markowski, Podśędek.